Digitaliseret af | Digitised by

DET KGL. BIBLIOTEK
Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):	Krohn, Johan.; af J. Krohn ; med 24 Tegninger af Pietro Krohn.
Titel | Title:	Peters Juul : Vers for Børn
Alternativ titel | Alternative title:	Peters Jul.
Udgavebetegnelse | Edition Statement:	2. forøgede Udgave.
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Kjøbenhavn : Fr. Wøldikes Forlag, 1870
Fysiske størrelse | Physical extent:	24 s. :

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

PUBLIC DOMAIN

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130009097873

Pseudomonas Bacteria

Peters Sang

Vers for Børn

Af J. Krohn, med 24 Tegninger af Pietro Krohn,

skaarne i Træ af F. Hendriksen og C. L. Sandberg.

2den forøgede Udgave.

Kjøbenhavn 1870. — Fr. Woldikes Forlag.

N 94

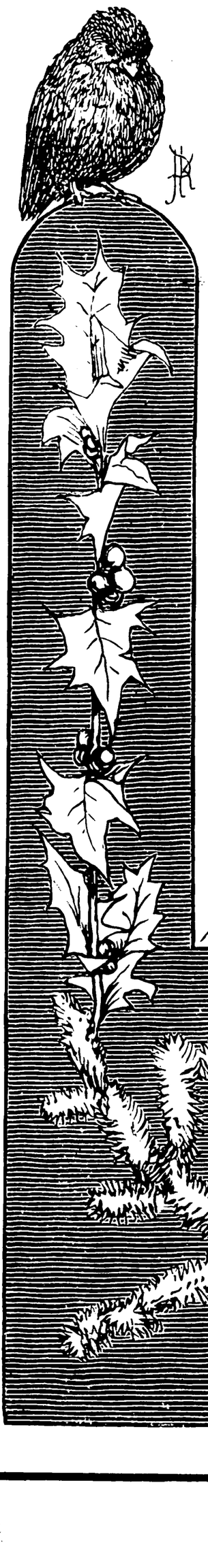
15,-257-40

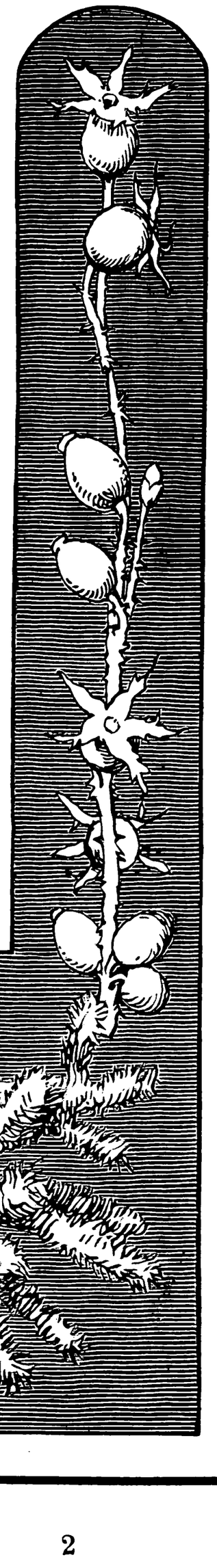
BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Bianco Lunos Bogtrykkeri ved F. S. Muhle.

Det er den danske Moder,
Hvem Bogen bliver sendt,
Og, hvorom vi vil bede,
Det veed hun vist omtrent!
Naar hun blot vil den vise
Sin Datter og sin Dreng,
Da bliver rigt og prægtigt
Hvert Billed i vor Bog,
Og dersom hun vil læse
Den simple, ringe Sang,
See, da faaer Ordet Vinger
Ved hendes Stemmes Klang;
Thi alt, hvad hun kun rører,
For ganske vist vi veed,
Det vorder skjønt forvandlet
Ved hendes Kjærlighed.

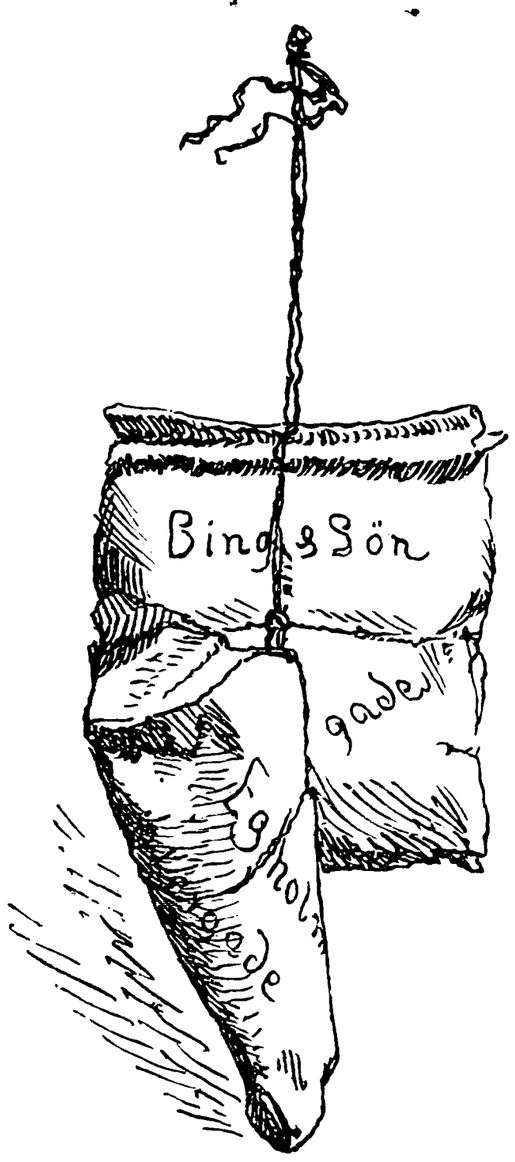

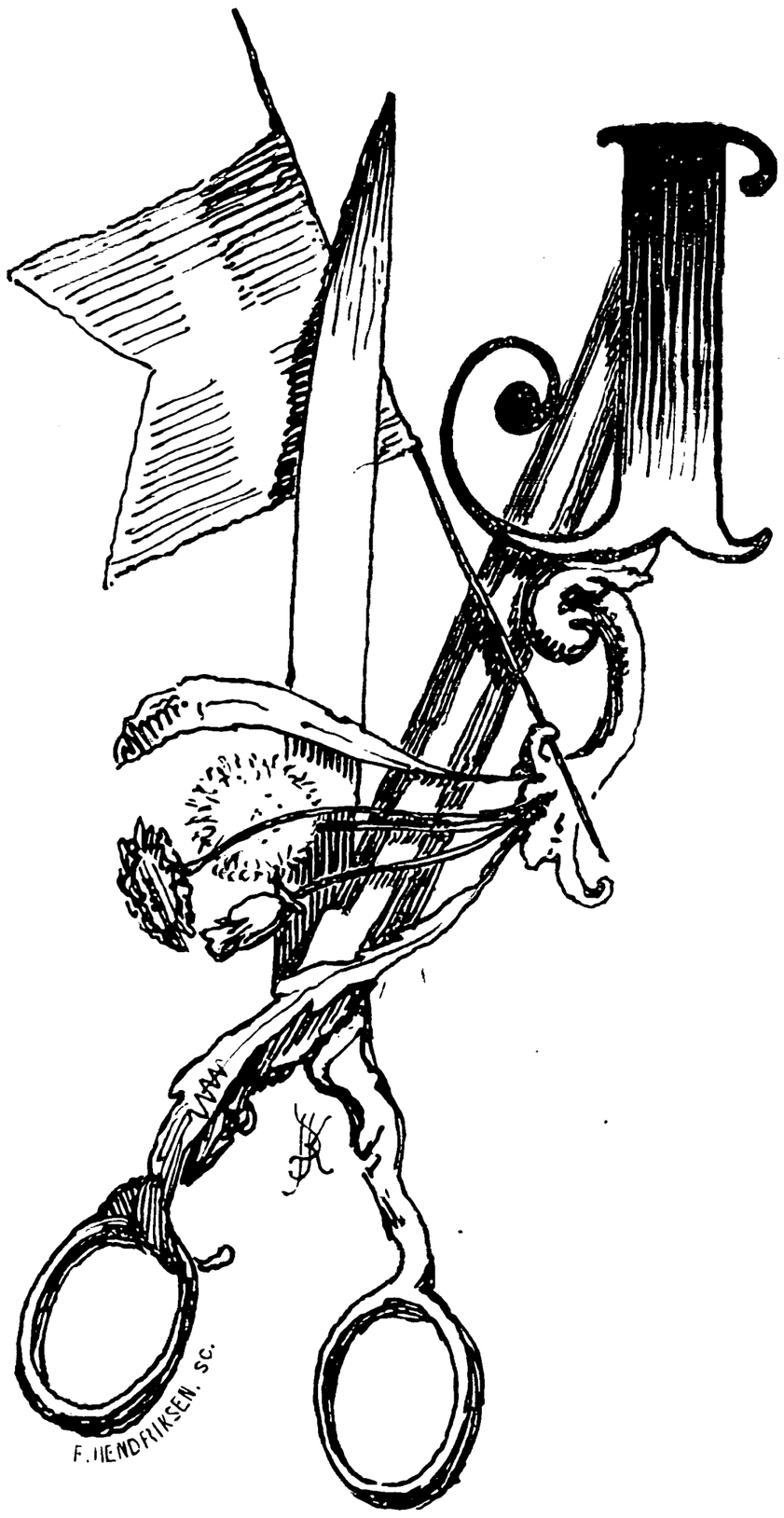

F. HENDRIKSEN. SC.

BIBLIOTECA BRAGA

I. Før Julen.

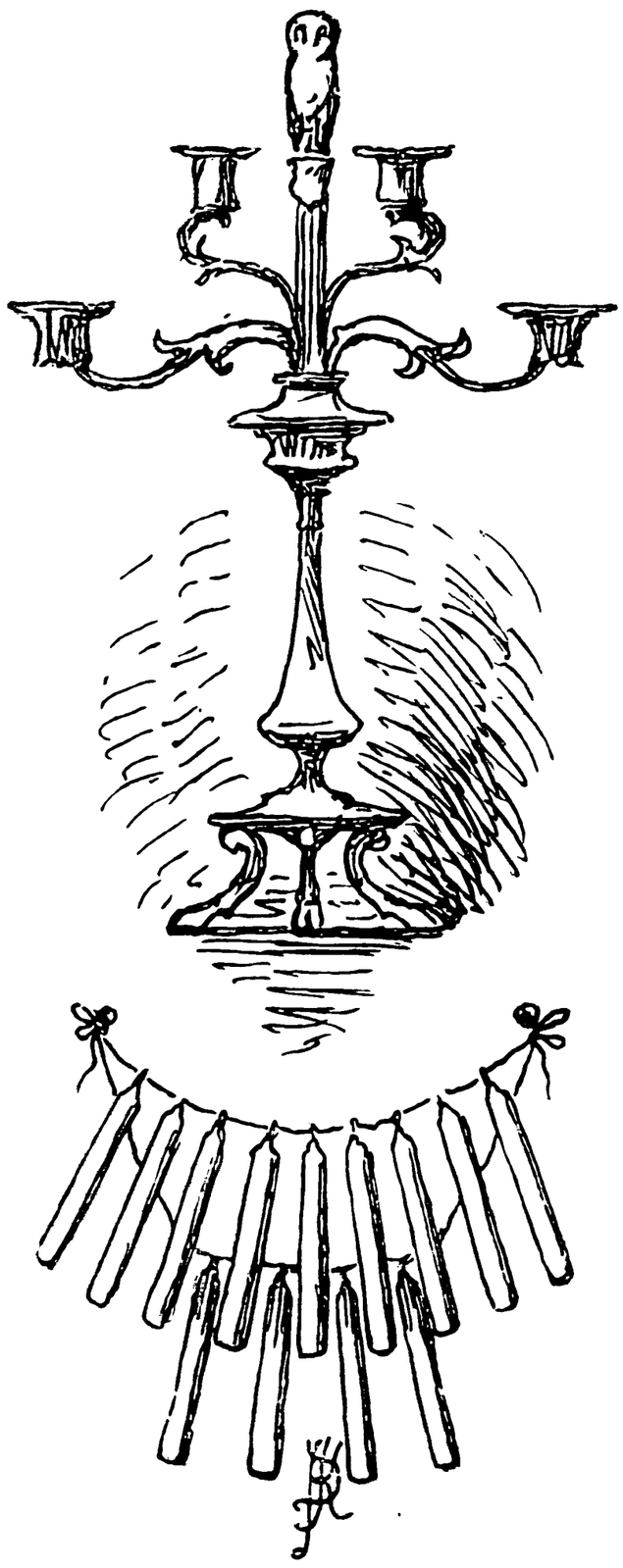
Jeg glæder mig i denne Tid!
Nu falder Julesneen hvid,
Og saa maa Julen komme.
Min Faer hver Dag i Byen gaaer,
Og naar han kommer hjem, jeg staaer
Og seer hans store Lomme.

2. Og paa hans Bord forleden Dag
Jeg saae et yndigt lille Flag;
Og det jeg ikke glemmer!
Papir han klipper med en Sax;
Men naar jeg kommer ind, han strax
Sin Stads i Skuffen gjemmer.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

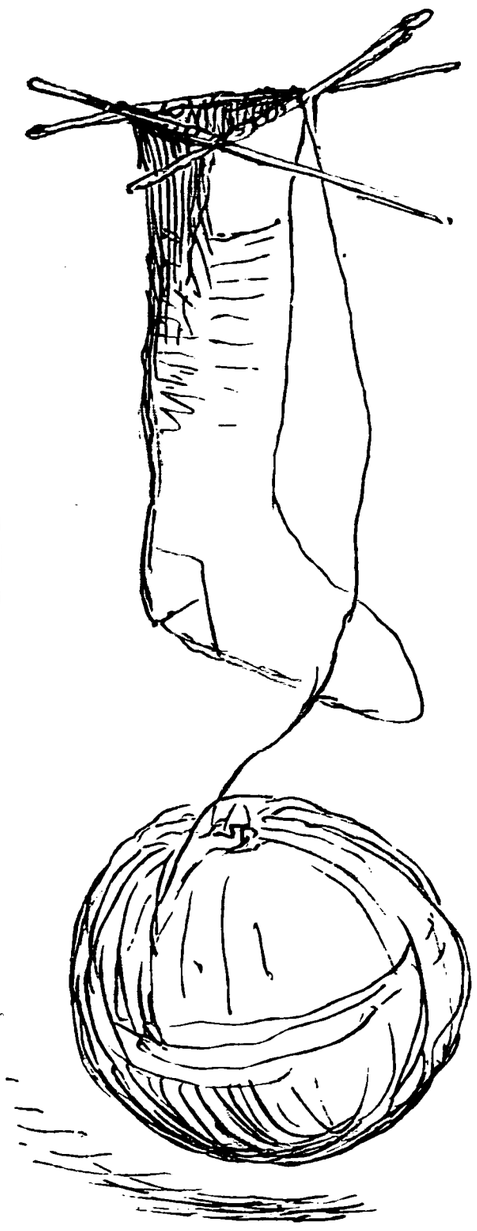

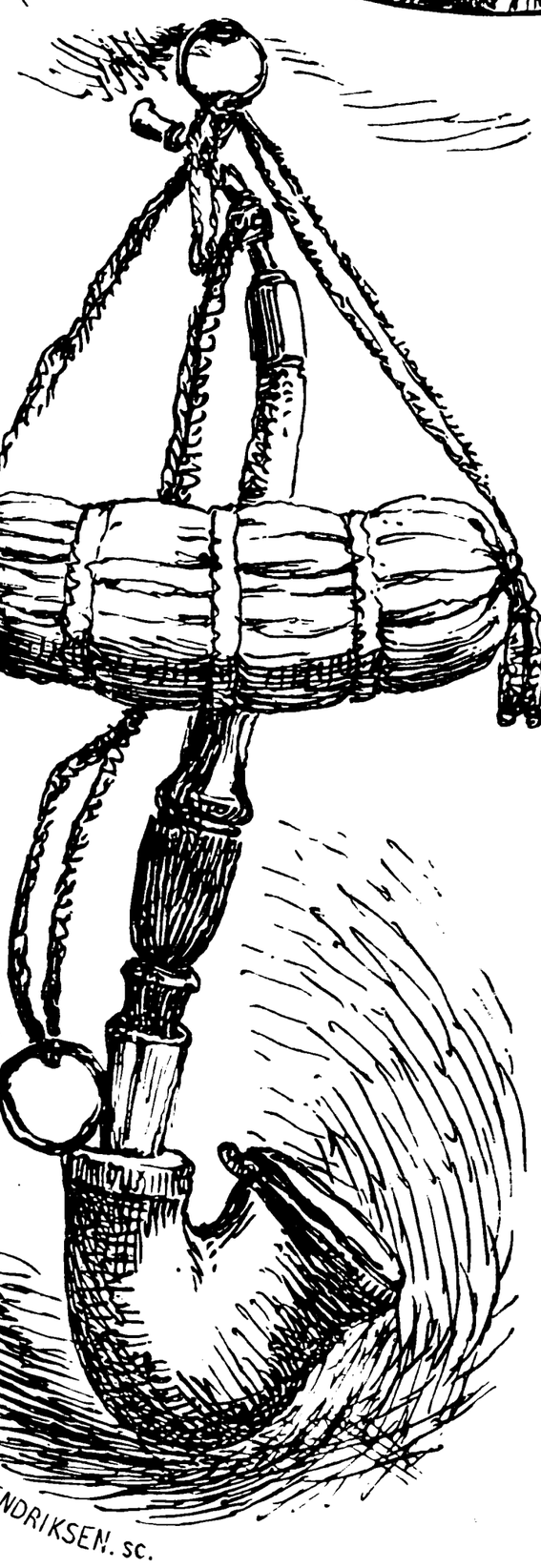
3. Og Moer har Peberkager bagt;
Jeg veed det, jeg har selv dem smagt,
Da de var ganske varme.
Sit Selvskab Moer nu aabnet har,
Og Stadsestagen frem hun ta'er,
Den med de mange Arme.

4. Og Moer, hun har saa mange Bud,
Hvert Øieblik skal Anders ud,
Og Moer og Anders hvisker.
Men jeg kan dog nok høre! — tys!
Imorges var det Julelys
Og røde Baand og Svedsker.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

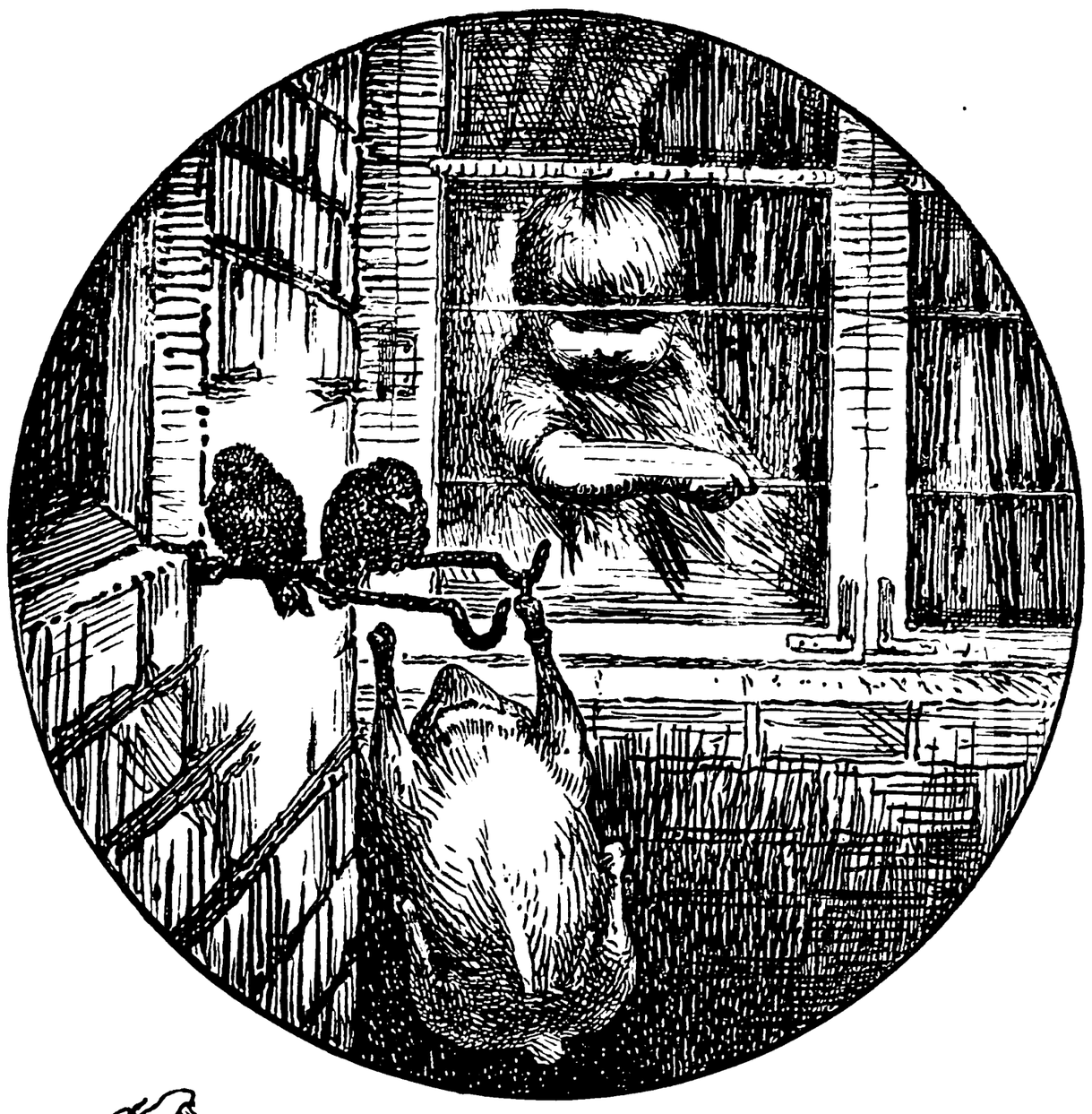

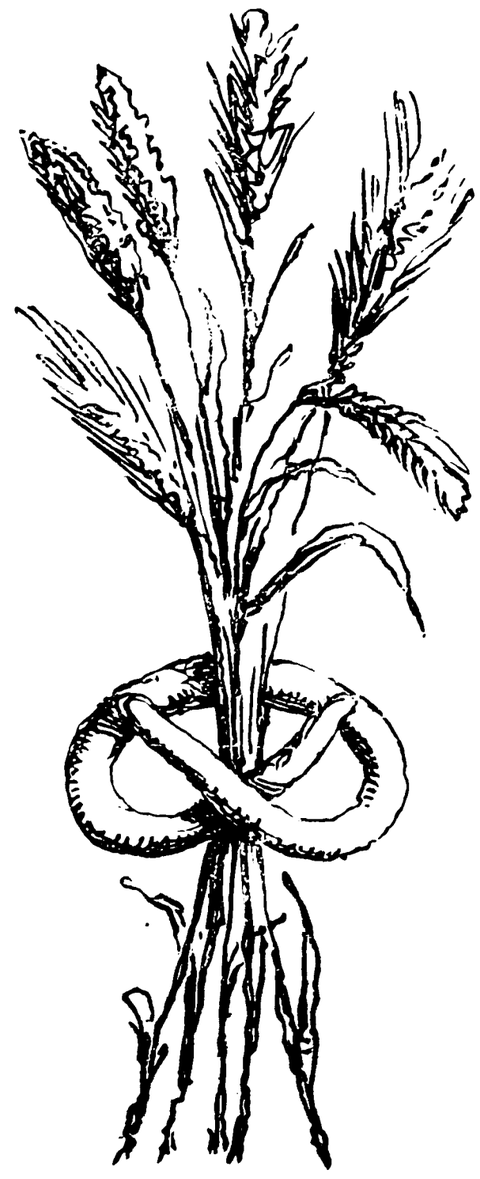
5. Og Søster Hanne syer og syer;
Hun siger, Julen er saa dyr,
Hvergang hun Grisen ryster.
Til Faer hun har en Pibesnor
Af Perler, og til Bedstemoer
Hun hækler paa en Trøster.

6. Jeg vil nok ogsaa noget faae:
Jeg maa jo ind i Salen gaae,
Naar hun skal til at strikke.
Derinde er der rigt'nok koldt:
Men naar jeg spiller med min Boldt,
Saa mærker jeg det ikke.

F. HENDRIKSEN. sc.

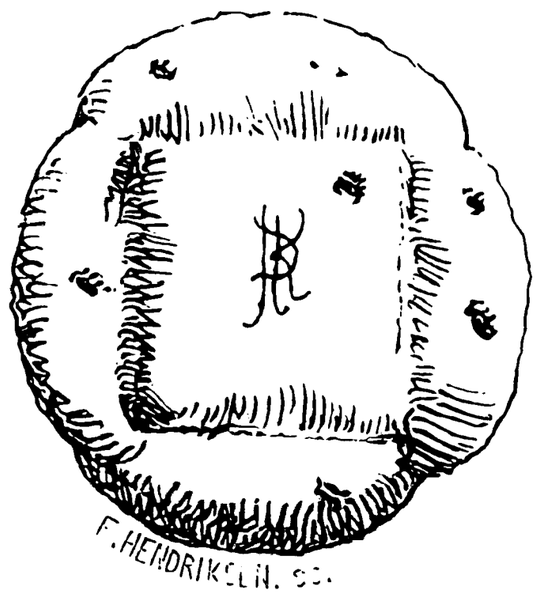
BIBLIOTHECA REGIA
PARISIENSIS

7. Da før jeg ud med Karen gik,
Vi var i Bagerens Butik;
Der stod den tykke Bager.
Og han skrev op, hvad Karen sa'e:
Til Juleaften skal vi ha'e
To store Julekager.

8. Gid det var Juul! Hvor det var rart!
Men nu maa den da komme snart,
Det varer ikke længe!
Thi fra min Stol ved Vindvet her
Paa Kjøkkenmuren jeg jo seer
Alt Julegaasen hænge! —

BIBLIOTHECA REGIA

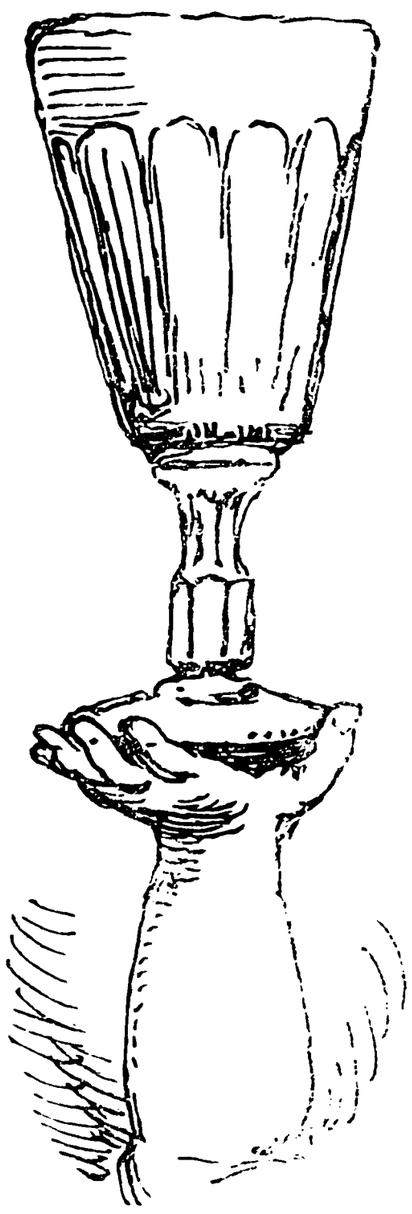
II. Bedstemoder inviteres.

Du gamle, rare Bedstemoer,
Hvor det var deiligt, at Du troer,
At nok Du ud tør kjøre!
Og Juletræet er saa stort,
— Jeg saae det staae i vores Port! —
Nu skal Du bare høre!

2. Med Risengrød begynde vi; —
Husk paa, der er en Mandel i! —
Og saa skal Gaas vi have.
I Gaasens Ryg et Flag skal staae,
Og den har smaa Manchetter paa
Og Grankrands om sin Mave.

BIBLIOTHECA REGIA

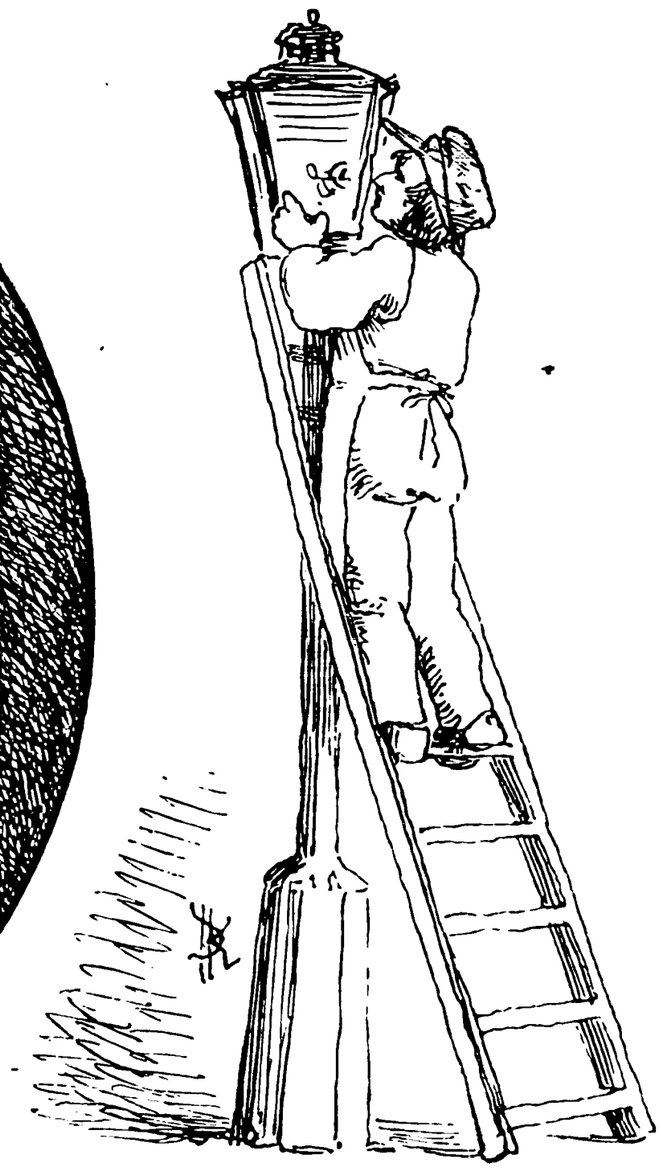

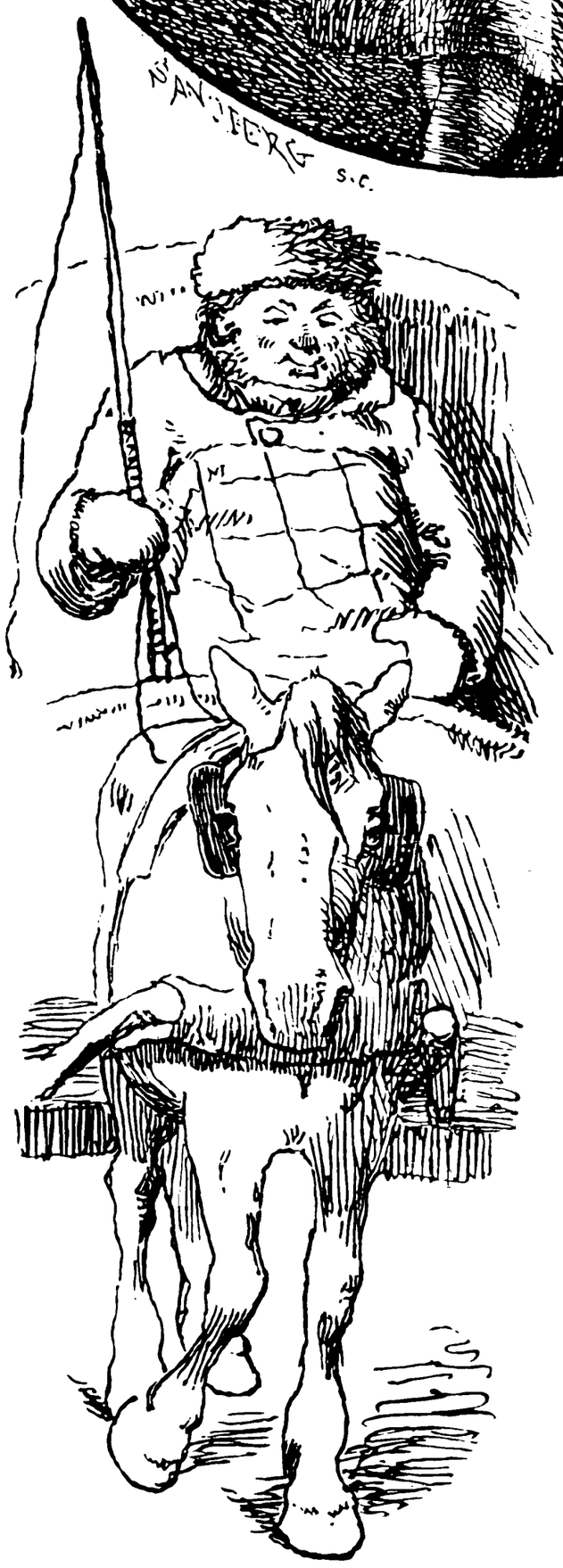
3. Naar Faer skjær Hul paa Gaasen saa,
Han løfter mig, jeg kige maa
Til Svedskerne derinde.
Vi trække „Gaasekrog“ for Spøg,
Og tænk! en stor Klat Syltetøi
Jeg faaer, hvis jeg kan vinde.

4. Saa faae vi Punsch i vores Glas,
Og Moer, hun henter Julekas
Fra Træet til at spise.
Og Gaasens Skaal vi drikke vil,
Og Faer, han synger nok dertil
En morsom Julevise.

BIBLIOTHECA REGIA

5. Og naar tilsidst vi klinket har,
Sin Søndagspibe henter Fa'er,
Og Hanne, hun maa stoppe.
Med Julelys hun tænder den;
Saa leger Fa'er med os igjen,
Og vi bli'er længe oppe.

6. Farvel! For nu vil Karen gaae;
Men jeg Dig ikke sige maa,
Hvad vi skal hen og hente. —
Og kom nu rigtig tidligt! hva'?
Du kan jo kjøre hjemmefra,
Før Lygterne er tændte!

BIBLIOTHECA REGIA

III. I Mørkningen Juleaften.

I har næsten ikke sovet inat,
Og Dagen har været saa lang;
Nu har vi os her paa Skamlerne sat,
Fortæl en Historie engang,
Vi veed, Du over hundrede kan!
Mens Faer og Moer gjør Træet i Stand,
Fortæl, lille Bedstemoer! Gjør det! Aa!
Men en, som er lang, at Tiden kan gaae!

Bedstemoder fortæller:

„Hver Juleaften netop nu,
Naar Julegrøden koger,
Da kommer — Peter, hører Du! —
Igjennem Aftnens Taager
Med store Kanestøvler paa
Den gamle Juul til Staden:
Fra Vindvet kan man see ham gaae
Paa Sneen gjennem Gaden.

BIBLIOTHECA REGIA

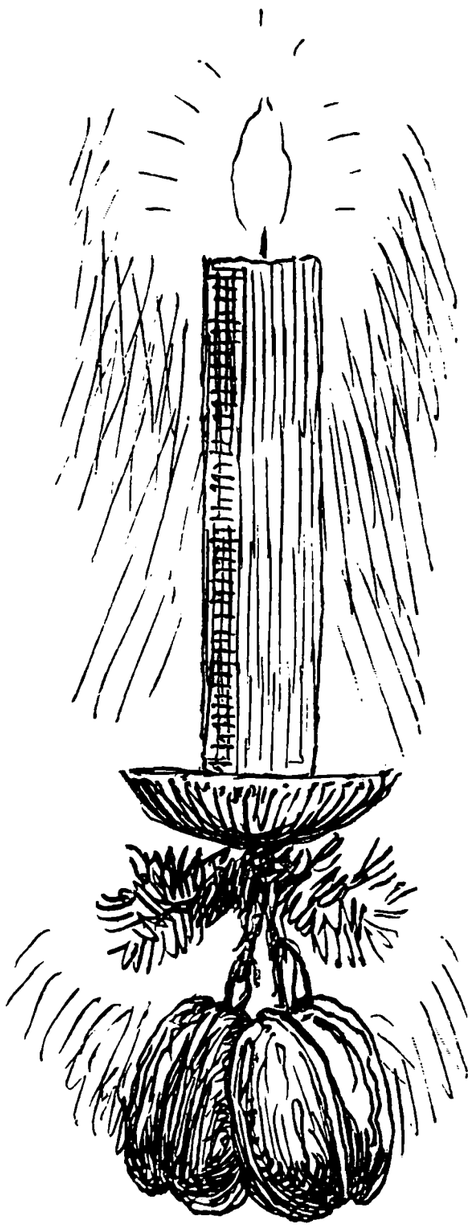

Et deiligt Juletræ han bær',
Det ſtørſte viſt i Skoven!
Hans Skjæg naaer lige til hans Knær,
Og paa hans Hat foroven
Et lille Julelys der ſtaaer;
Det ſtraaler, og det ſkinner
Paa Næſen og de hvide Haar
Og paa hans røde Kinder.
Og Gade op og Gade ned
Sit Træ han om vil bære;
Hvor Alle boe, beſtemt han veed,
Derpaa kan vis man være!
Ved Huſets Dør han ſtille ſtaaer
Og lytter meget længe;
Han vide maa, før ind han gaaer,
Om der er ſlemme Drenge.
Og hører han, at Faer er vred,
Imens han Træet tænder,
Han rokker ſtrax ad Trappen ned
Og ud paa Gaden render.

BIBLIOTHECA REGIA

Kbhvn
70

Men hører han, at Faer og Moer
Er glad for deres Drenge,
Imens de pynte Julebord
Og Lys i Træet hænge,
Da leer den gamle Julefaer,
Han ind i Stuen smutter;
Sit Lys fra Hatten ned han ta'er,
Det funkler, og det futter.
Med det han hen til Træet gaaer
Og nikker med det samme;
Strax fra hvert lille Lys der staaer
En klar og deilig Flamme.
See, der, hvor Julen ei gik ind,
Hvor ei han vilde tænde,
Har Lysene et daarligt Skin
Og vil slet ikke brænde;
Men der, hvor Julen har dem tændt,
De blive ved at skinne.
See, derpaa har nu let man kjendt,
Om Julen var derinde!

BIBLIOTHECA REGIA

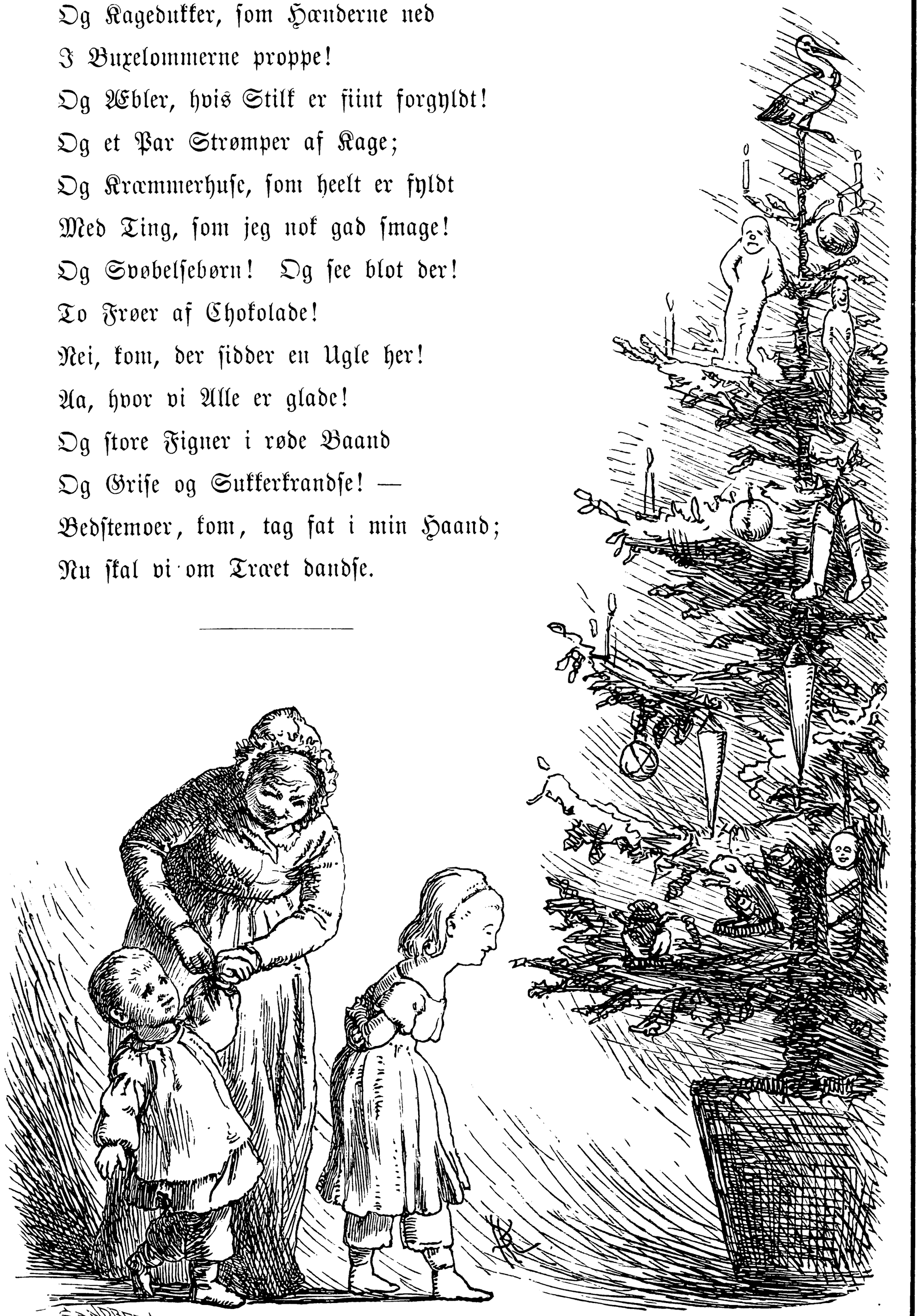

IV. Ved Juletræet.

Aa, hvor det straaler! Nei, see dog blot,
Hvor alle Lysene skinne!
Og see, hvor Træet er fuldt af Godt!
En Kat kan nu først jeg finde!
Og der er et Horn og en Svane! Aa!
Og der er Pjerrot af Sukker!
Ham skal jeg rigtignok passe paa,
Naar siden vi Træet plukker!
Her hænger en Hest under denne Green,
Og der er en Kurv med Pærer!
Og der er en Mand, nei, sikken een!
En Tøffel paa Ryggen han bærer;
Hvoraf han er lavet, jeg ikke veed.
Men see blot Storken deroppe!

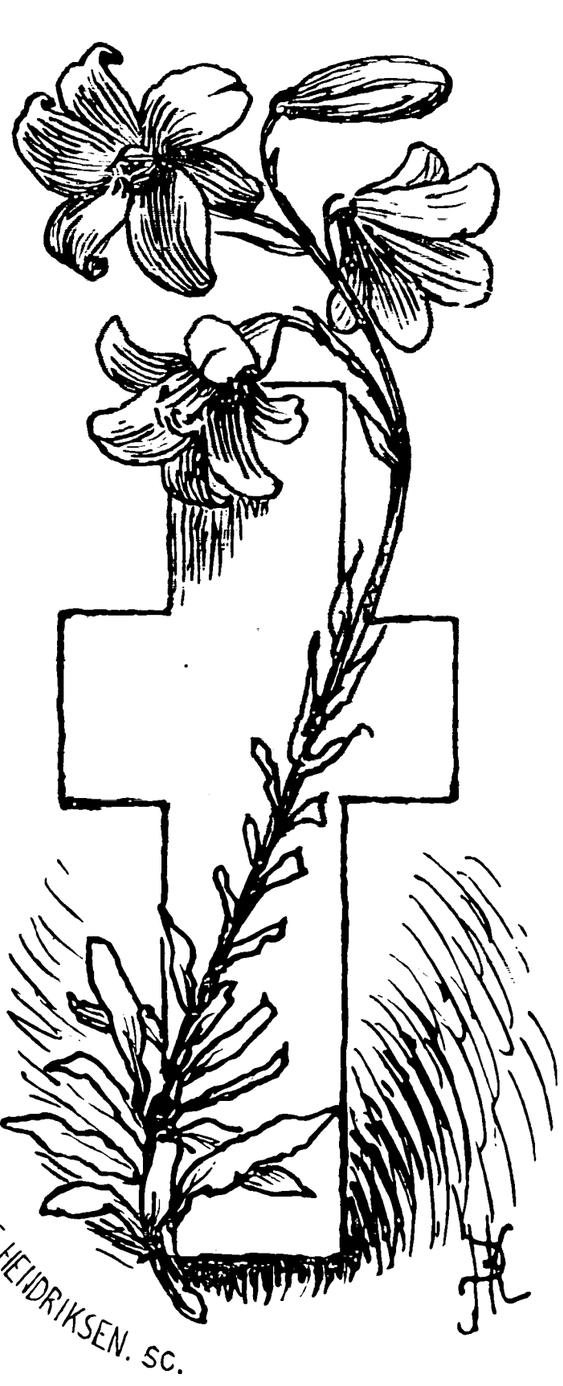
BIBLIOTHECA REGIA

Og Kagedukker, som Hænderne ned
I Buxelommerne proppe!
Og Æbler, hvis Stilk er fiint forgyldt!
Og et Par Strømper af Kage;
Og Kræmmerhuse, som heelt er fyldt
Med Ting, som jeg nok gad smage!
Og Svøbelsebørn! Og see blot der!
To Frøer af Chokolade!
Nei, kom, der sidder en Ugle her!
Aa, hvor vi Alle er glade!
Og store Figner i røde Baand
Og Grise og Sukkerkrandse! —
Bedstemoer, kom, tag fat i min Haand;
Nu skal vi om Træet dandse.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

V. Julesangen.

Den see, Klaveret op er lukt,
Og hør, hvor Moer nu spiller smukt!
Med foldede Hænder vi synge maae
Den Julesang, vi har øvet os paa.

1. Du grønne, deilige Træ, Goddag!
Velkommen Du, som vi see saa gjerne,
Med Julelys og med danske Flag
Og høit i Toppen den gyldne Stjerne!
Ja, den maa skinne;
Thi den skal minde
Os om vor Gud!

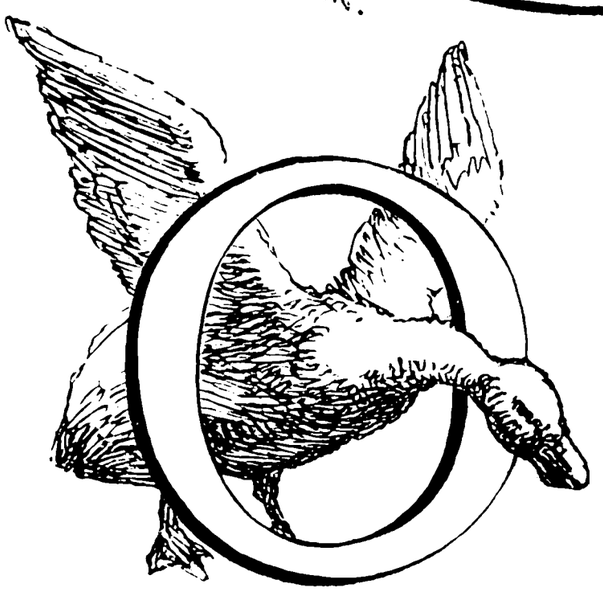
2. Den første Juul i et fremmed Land
Den store Stjerne Vorherre tændte,
Den skulde vise vor Jord, at han
Den lille Jesus til Verden sendte.
I Stjerneglandsen
Gik Engledandsen
Om Bethlehem.

3. Om Jesusbarnet fortalte Moer
Saamangen Aften, vi sad herhjemme,
Vi kan hans Bud og hans milde Ord,
Vi veed, at aldrig vi dem maae glemme.
Naar Stjernen skinner,
Om ham os minder
Vort Juletræ!

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

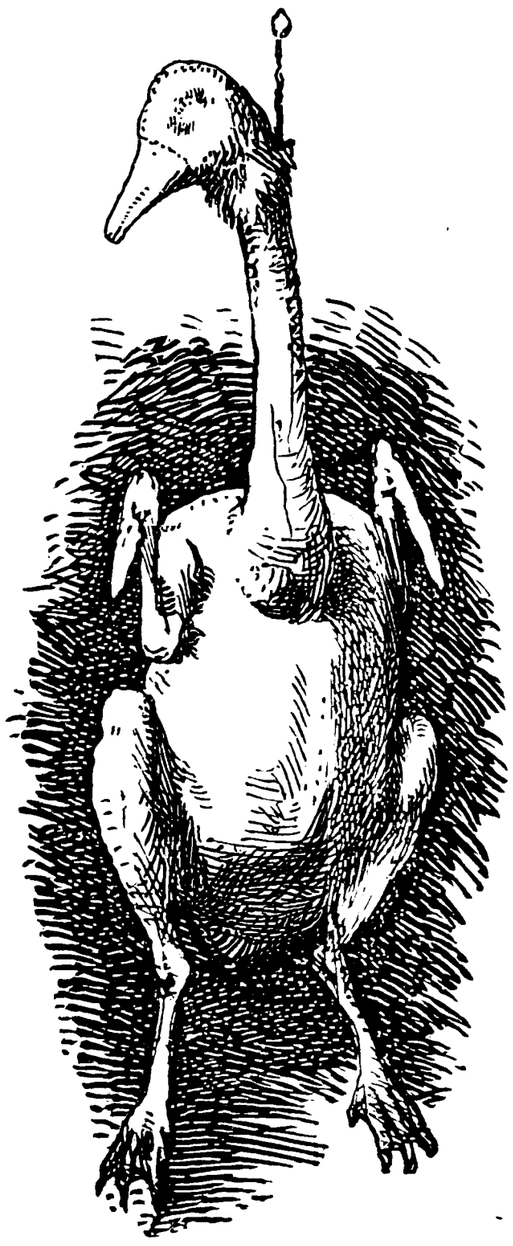
VI. Fæers Juleviſe.

Og Gaaſen kom paa Marken, da Kornet var kjørt væk;
Det kunde han nu lide, og derfor ſa'e han: „Gæk!"
Ved Mortensdag kom Pigen ud med den blanke Kniv,
Da gøs han, for han tænkte, det gjaldt hans glade Liv.

2. Hun ſleb den paa ſin Tøffel, han fik en gruſom Skræk;
Da fløi han over Gjærdet, mens han hvinede: „Gæk!"
Men Pigen tog ham ikke, hun greb en anden en;
Da dandſed' han paa Marken paa ſine lave Been.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

3. De drev ham hjem fra Marken, paa Veien fik han Smæk,
Han virrede med Halen, og han hvæsede: „Gæk!"
De satte ham paa Sti, og de propped' Maden ned,
De holdt ham fast om Halsen, skjøndt han kneb og han bed.

4. Til Julen blev han slagtet; da fik hans Hals et Knæk.
Dengang de vred den, skreg han sit allersidste: „Gæk!"
Saa laa han ganske stille, han mærked' Kniven knap,
Som tog hans hvide Vinge og røde Gaaselap.

5. Til Torvs ham Pigen bragte; der roste man hans Vægt;
Han Æbler fik i Maven og blev saa deiligt stegt.
En Julegaas, det blev han, og det er ikke lidt,
Og Moer har skummet af ham en vældig Krukke Fedt.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

F. HENRIKSEN. sc.

VII. Juledag.

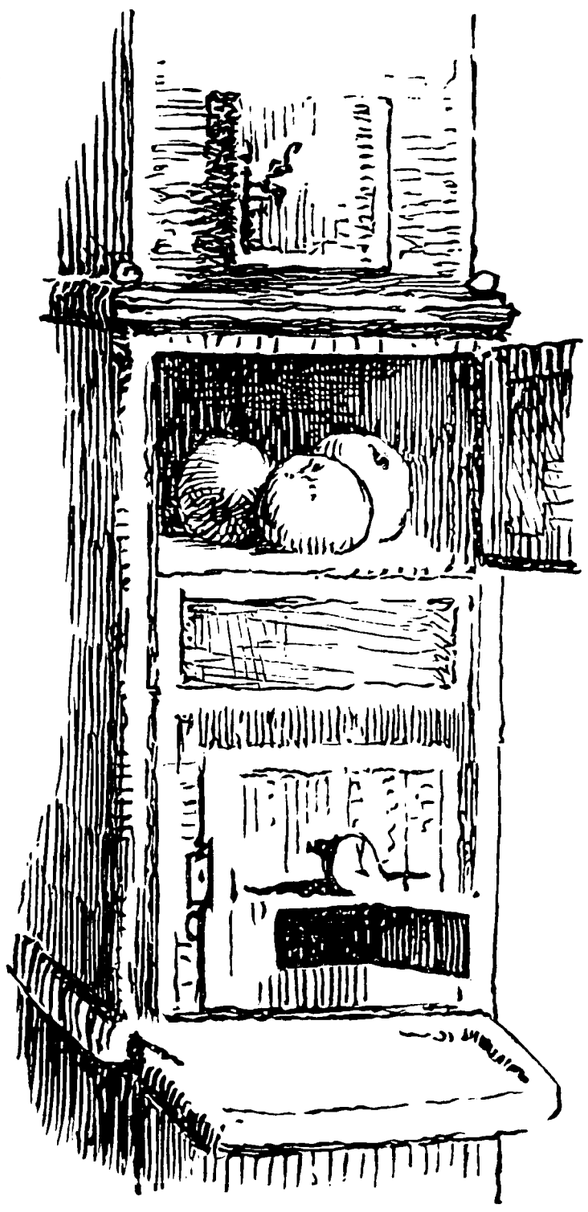
Hanne og jeg og min lille Bro'er,
Vi sidde her ved det store Bord
Og lege saa deiligt paa Dugen.
Da Faer og Moer i Kirke gik,
Alt Juletøiet frem vi fik;
Vi er ganske ene i Stuen.

2. Knud har en Æske med Dyr og Traer,
Mine Soldater marschere her,
Og Hanne sit Kjøkken har hentet.
Jeg sender hende en Tinsoldat,
Som spørger, om Maden er parat,
Hun siger, at den har ventet.

3. Imorges, da jeg vaagnede, Faer
Herind i Dagligstuen mig bar,
Han tog mig i Tæppet paa Armen;
For Julemorgen altid vi maae
Herind og høre Klokkerne gaae
Og blive klædt paa i Varmen!

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

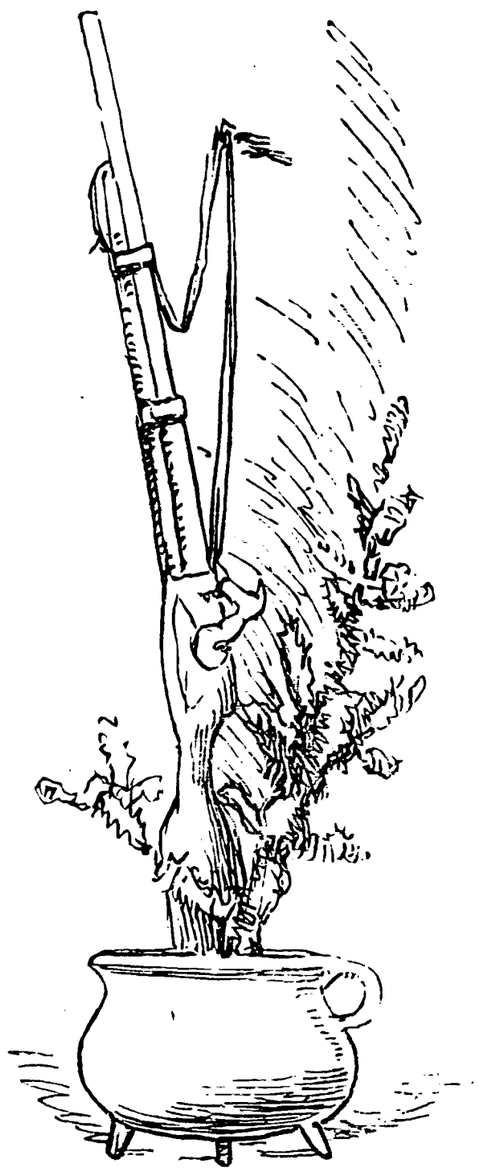
VIII. Et Besøg.

Den fattige Rasmus er kommen herhen,
Han har det derhjemme kun daarligt; men
Nu skal vi ham nok fornøie.
Et godt Stykke Legetøi skal han faae,
Og Moer, hun siger, at hun vil gaae
Og hente min ældste Trøie.

2. De Billedbøger, vi har, skal han see,
Og saa vil han nok blive glad og lee,
Og vi vil med Rasmus lege.
Og Moer en Kop Kaffe ham skjenke vil
Og skjære af Julekagen dertil,
Og vi vil ham Æbler stege!

BIBLIOTHECA REGIA · SISINIANA · HAFNIENSIS

IX. Nytaarsaften.

Nu aften ender det gamle Aar,
Og derfor vi Æbleskiver faaer!
Jo, vi kan lugte, at Karen bager,
Mens vi spiller Gnav om Peberkager.

2. Naa, hvor det buldrer derude! Hør!
Der kom en Potte paa Karens Dør!
Det var vist Anders; for Karen siger,
At han gjør Løier med alle Piger.

3. Paa Gaden knalder det Skud paa Skud,
Nu skyde Drengene Aaret ud.
Jeg hørte det før, da ned vi rendte
For Bedstemoer fra Vognen at hente.

K'bhvn 70 HK.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

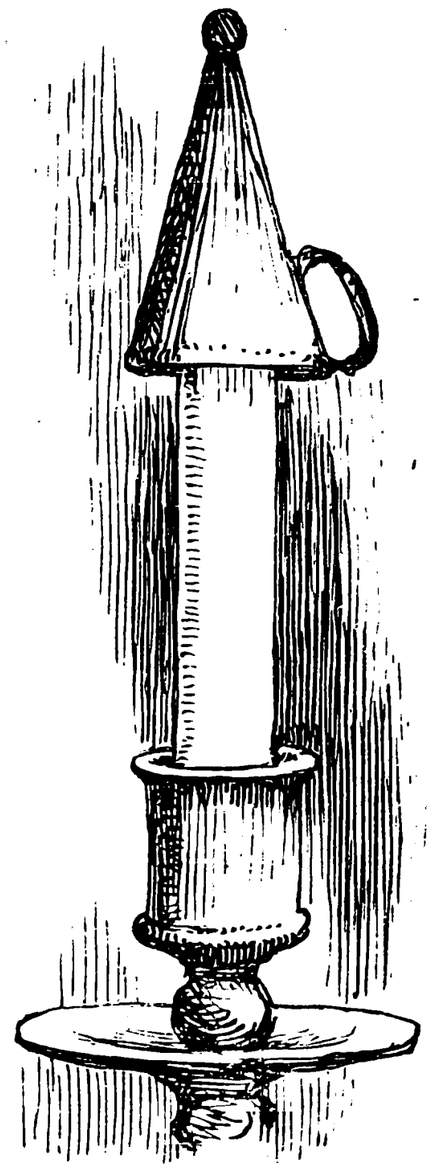
4. Hun bliver altid, til Tolv den slaaer;
For saa begynder det nye Aar.
Først vil hun „Glædeligt Nytaar" sige,
Saa kommer Vognen og hendes Pige.

5. Naar „Glædeligt Nytaar" vi har sagt
Og Alle hverandre Haanden rakt,
Saa kommer Karen herind i Stuen
Og siger, hun takker Herren og Fruen.

6. Saa siger Faer, naar jeg skal ifeng,
At jeg maa blive en bedre Dreng;
Han banker mig lidt med Piben paa Panden,
Og han og Moer, de kysse hinanden! —

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

X. Helligtrekongersaften.

ce, nu er da Julen strax forbi,
Det er Helligtrekongersaften!
Saa ender den rare Juul, men vi
Er glade, at vi har havt den.
Tre Lys har vi tændte — tænk engang! —
For Kongerne, de, som bragte
Jesusbarnet en Julepresent;
Vi veed det, for Faer har sagt det.
Her sidde vi ved vort lille Bord
Og see, hvor Lysene brænde;
Naar de er slukkede, siger Moer,
At saa er Julen til Ende.

BIBLIOTHECA REGIA · HAFNIENSIS

X

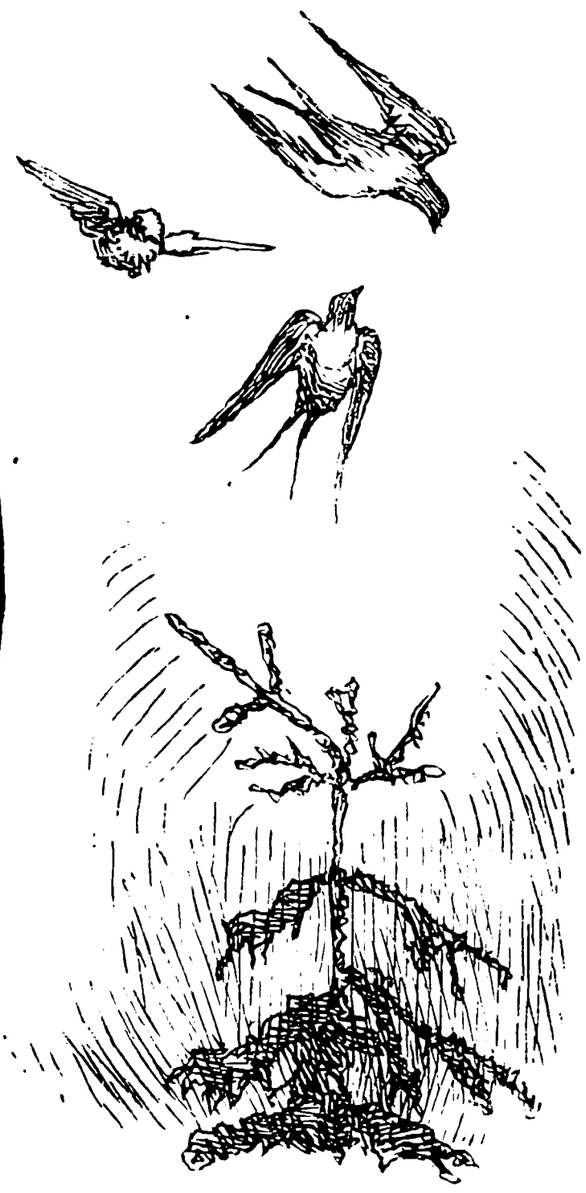
XI. Efter Julen.

9 Julen endte! — Børnene fik
Igjen deres Bøger fat og gik
Til Skolen glad og fornøiet.
Der tænkte de ikke paa Julen; men
Da Klokken To de kom hjem igjen,
De leged med Juletøiet.

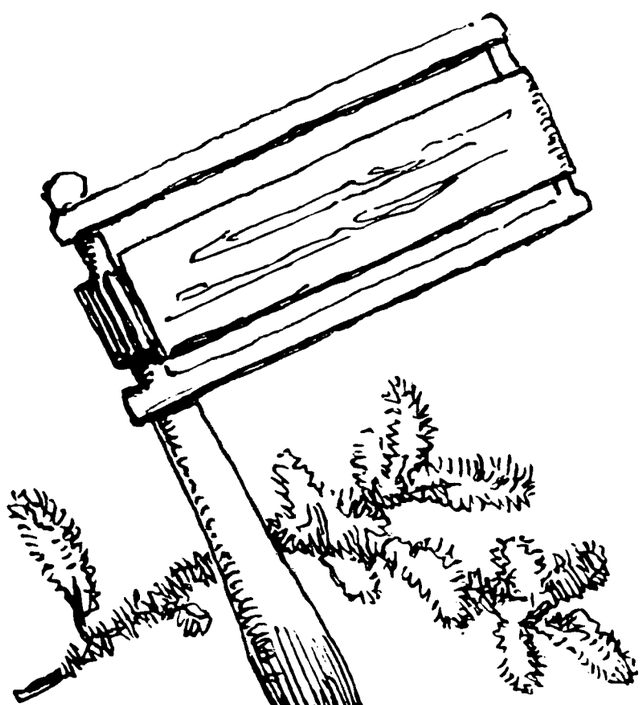
2. Og deres Juletræ de beholdt;
Det vilde staae grønt, blev det nok saa koldt,
Det kunde de ikke miste.
Paa Duehusstaget det blev sat op,
Og Spurvene kviddrede i dets Top,
Og Duerne sad paa dets Kviste.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

3. Og Træet — ja, det blev et Syn at see,
Da det stod fuldt af den hvide Snee!
Det var som med Sølv bedækket! —
Men dengang Foraarsfuglene sang,
Med sine brune Grene det hang,
Og Toppen var ogsaa knækket!

4. Og Skraldemanden efter det kom;
Men Børnene syntes ikke derom,
Dengang det paa Vognen kneiste.
Det var jo rigtignok visselt; men
Det var dog, som om en gammel Ven
For sidste Gang fra dem reiste! —

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

